

Onsdag, den 16. september 2020

P9_TA(2020)0213

Sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn

Europa-Parlamentets beslutning af 16. september 2020 om sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn (2020/2002(INI))

(2021/C 385/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 41, 42, 43, 44, 45 og 46,
- der henviser til rapporten af 14. februar 2020 fra OECD og »Sahel and West Africa Club« med titlen »The Geography of Conflicts in North and West Africa«,
- der henviser til rapporten fra Det Internationale Fredsforskningsinstitut i Stockholm med titlen »Trends in World Military Expenditure, 2019«, som blev offentliggjort i april 2020,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 9. marts 2020 med titlen »Frem mod en omfattende strategi for samarbejdet med Afrika« (JOIN(2020)0004),
- der henviser til den fælles erklæring af 28. april 2020 fra medlemmerne af Det Europæiske Råd og medlemsstaterne i sammenslutningen G5 Sahel,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2020/253 af 25. februar 2020 om ændring af afgørelse (FUSP) 2018/906 om forlængelse af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sahel ⁽¹⁾,
- der henviser til den fælles erklæring fra lederne af medlemsstaterne i G5 Sahel og den franske præsident, som blev fremsat på topmødet den 13. januar 2020 i Pau, Frankrig (Pau-erklæringen),
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. april 2015 om den regionale handlingsplan for Sahel 2015-2020, af 16. marts 2015 om EU's handlingsplan for Guineabugten 2015-2020 og af 25. juni 2018 om Afrikas Horn/Det Røde Hav,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325/1820 og de opfølgende resolutioner dertil,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 om en EU-strategi for Afrikas Horn ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om fredsstøttende operationer — EU's samarbejde med FN og Den Afrikanske Union ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2018 om Somalia ⁽⁴⁾,
- der henviser til strategien for udvikling og sikkerhed for G5 Sahel-landene fra september 2016, rammen for integrerede prioriterede aktioner fra februar 2020, Sahelalliancen og Partnerskabet for Stabilitet og Sikkerhed i Sahel,

⁽¹⁾ EUT L 54 I af 26.2.2020, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT C 118 af 8.4. 2020, s. 113.

Onsdag, den 16. september 2020

- der henviser til Rådets EU-koncept for ESFP-støtte til sikkerhedssektorreform (SSR) af 13. oktober 2005, Kommissionens meddelelse af 24. maj 2006 med titlen »Et koncept for Det Europæiske Fællesskabs støtte til reform af sikkerhedssektoren«(COM(2006)0253), den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 5. juli 2016 med titlen »Elementer til en EU-dækkende strategisk ramme til støtte for en reform af sikkerhedssektoren« (JOIN(2016)0031) og til Rådets konklusioner om en EU-dækkende strategisk ramme til støtte for en reform af sikkerhedssektoren (SSR) af 14. november 2016,
- der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 16 om fremme af fredelige og inkluderende samfund med henblik på bæredygtig udvikling,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (9),
- der henviser til strategirammen for Afrikas Horn af 14. november 2011 og til EU's regionale handlingsplan for Afrikas Horn 2015-2020 af 26. oktober 2015,
- der henviser til FN's generalsekretærs appel om en global våbenhvile efter udbruddet af coronavirus (covid-19),
- der henviser til EU-strategien for Guineabugten af 17. marts 2014,
- der henviser til EU-strategien for sikkerhed og udvikling i Sahel af 21. marts 2011, som blev fremlagt af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen på Rådets anmodning,
- der henviser til de årlige fælles rådgivende møder mellem Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd og Den Europæiske Unions Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité,
- der henviser til dokumenterne »Handlingsplan for, hvordan EU's ESFP-støtte til FN's fredsbevarende aktiviteter kan forbedres« af 14. juni 2012 og »Strengthening the UN-EU Strategic Partnership on Peacekeeping and Crisis Management: Priorities 2015-2018« af 27. marts 2015,
- der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi (JAES), som blev vedtaget på det andet topmøde mellem EU og Afrika i Lissabon den 8.-9. december 2007 og til JAES-køreplanen for 2014-2017, som blev vedtaget på det fjerde topmøde mellem EU og Afrika i Bruxelles den 2.-3. april 2014,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 3/2011 af 25. maj 2011 med titlen »Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande«,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed (6),
- der henviser til EU's strategiske tilgang til kvinder, fred og sikkerhed af 10. december 2018 og handlingsplanen hertil for 2019-2024 af 5. juli 2019,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik's rolle i tilfælde af klimaskabte kriser og naturkatastrofer (7),

(5) EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1.

(6) EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 56.

(7) EUT C 419 af 16.12.2015, s. 153.

Onsdag, den 16. september 2020

- der henviser til FN's miljøprograms rapporter fra 2011 og 2012 med titlen »Livelihood security: Climate change, conflict and migration in the Sahel«,
 - der henviser til Rådets koncept af 10. november 2009 for styrkelse af EU's mæglings- og dialogkapaciteter,
 - der henviser til sin beslutning af 12. marts 2019 om opbygning af EU's kapacitet til konfliktforebyggelse og mægling ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ⁽⁹⁾ og om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (COM(2016)0447),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 med titlen »Den europæiske dagsorden om sikkerhed« (COM(2015)0185),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til skrivelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0129/2020),
- A. der henviser til, at udvikling og bæredygtig fred kun kan opnås ved at sætte ind over for de grundlæggende årsager til fattigdom og sult; der henviser til, at sikkerhed er en forudsætning for udvikling; der henviser til, at menneskers sikkerhed er en forudsætning for varig fred og stabilitet; der henviser til, at en stærk sammenhæng mellem sikkerhed, udvikling og humanitære interventioner er afgørende for en bæredygtig udvikling af Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn; der henviser til, at der ikke vil være nogen holdbar fred uden udvikling og udryddelse af fattigdom; der henviser til, at sikkerheden i Sahel-Sahararegionen og på Afrikas Horn gradvist er blevet forværret, mens EU's indsats ikke i tilstrækkelig grad har været i stand til at imødegå denne krise, navnlig på grund af begrænsninger med hensyn til mandat og funktionsevne;
- B. der henviser til, at EU's sydlige strategiske miljø er ustabil; der henviser til, at det står over for en række udfordringer, navnlig væbnede konflikter ved det europæiske kontinents sydlige grænser og jihadistisk terrorisme; der henviser til, at manglende stabilitet i denne region har en direkte indvirkning på Europas og dets borgeres sikkerhed og på stabiliteten ved EU's ydre grænser;
- C. der henviser til, at sikkerheden og stabiliteten i Sahel, Vestafrika og på Afrikas Horn skal være et strategisk mål for EU's samarbejde med regeringerne i de sydlige nabolande;
- D. der henviser til, at mandaterne for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) er omfattende og bl.a. har til formål at fremme en reform af sikkerhedssektoren, at fremme en reform af retsvæsenet, at styrke uddannelse af militær og politi samt at fremme tilsyn;
- E. der henviser til, at Den Europæiske Union har været engageret i sikkerheden og udviklingen i Sahelregionen som en ledende partner gennem en integreret tilgang med fokus på politisk og diplomatisk dialog samt på udvikling og humanitær støtte;
- F. der henviser til, at initiativet »Kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling« resulterede i en revision af instrumentet, som bidrager til stabilitet og fred (IcSP+), i 2017, som førte til finansiering af uddannelsesinitiativer og levering af ikkedræbende militærudstyr til tredjelands væbnede styrker;

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0158.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0009.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0008.

Onsdag, den 16. september 2020

- G. der henviser til, at selv om medlemsstaterne er forpligtede til at stille det nødvendige personel til rådighed for missionerne, betyder mangler — som er blevet forværret af den pandemi, der blev forårsaget af udbredelsen af covid-19 — at antallet af EU-medarbejdere på disse missioner er reduceret af sundhedsmæssige årsager;
- H. der henviser til, at mange afrikanske lande fra Atlanterhavet i vest til Det Røde Hav og Det Indiske Ocean i øst kæmper med udfordringer såsom destabiliseringen af den traditionelle landbrugs- og husdyrbrugsøkonomi som følge af klimaforandringer, eksterne aktørers udnyttelse af naturressourcer, fødevarer- og ernæringsusikkerhed, manglende adgang til grundlæggende sociale tjenesteydelser, uhensigtsmæssige landbrugsmodeller, befolkningstilvækst og pres på natur- og miljøressourcer, f.eks. skovrydning; der henviser til, at en anden stor udfordring er fremkomsten af nye former for mafiaøkonomi, herunder menneskehandel, migrant- og narkotikasmugling, smugling af kulturgenstande og vilde dyr og planter samt ukontrolleret eksport af guld- og mineralaflejringer, som i kombination med svage institutioner og manglende gennemsigtighed, svag regeringsførelse, stigende ulighed, manglende tillid til regeringerne og korruptionen i mange forvaltninger skaber en hybridisering mellem væbnede grupper, smuglere og traditionelle konflikter i lokalsamfund og regioner, og det uacceptable fænomen jihadistisk religiøs ekstremisme, der opstår som en forkert reaktion fra de berørte samfund og i takt med tiltagende radikalisering;
- I. der henviser til, at arten af sikkerhedsmæssige udfordringer, voldelige konflikter og politisk vold varierer mellem de forskellige afrikanske regioner, lande og provinser; der henviser til, at væbnede islamistiske grupper og terrorisme, men også i mindre grad sikkerhedsstyrker, forskellige kriminelle grupper og militser i Sahelregionen eller på Afrikas Horn forvolder store tab, navnlig blandt civile; der henviser til, at situationen er meget anderledes i de fleste af de 19 lande i Vestafrika, hvor nogle lande oplever vedvarende stabilitet og sikkerhed, og andre oplever politisk vold eller etniske konflikter;
- J. der henviser til, at 3 471 rapporterede voldelige hændelser var knyttet til disse grupper sidste år; der henviser til, at de indberettede dødsfald som følge af afrikanske militante islamistiske gruppers aktiviteter også steg med syv procent sidste år til anslået 10 460 dødsfald;
- K. der henviser til, at terroraktiviteterne hovedsaglig er koncentreret på fem primære skuepladser, som indbefatter Somalia, Tchad Sø-Bassinet og Sahel — samt mindre, men vedvarende trusler i Nordafrika og på vestkysten af Det Indiske Ocean; der henviser til, at Sahel var den region med den hurtigste stigning i voldelige ekstremistiske aktiviteter i 2019; der henviser til, at hver af disse skuepladser har sine egne unikke dynamikker og kræver en unik regional tilgang;
- L. der henviser til, at EU's og G5 Sahels ledere har givet udtryk for deres dybe bekymring over stigningen i terrorismen og forværringen af den sikkerhedsmæssige og humanitære situation i Sahelregionen; der henviser til, at terrorisme lægger et øget pres på G5 Sahel-landene og deres nabolande; der henviser til, at terrorisme forværrer de lokale politiske, etniske og religiøse spændinger og næres af kriminelle og fundamentalistiske grupperinger, utilfredshed med de socioøkonomiske forhold, svag regeringsførelse og i nogle tilfælde af sikkerheds- og forsvarsstyrkerne;
- M. der henviser til, at terrorangreb mod civilbefolkningen, statslige institutioner, repræsentanter for staten, sikkerheds- og forsvarsstyrker og infrastruktur undergraver den sociale sammenhængskraft, og til, at terrorgrupper også udnytter eksisterende lokale konflikter til dette formål;
- N. der henviser til, at alle disse udfordringer i alvorlig grad har påvirket lokalsamfundenes stabilitet og fred og den traditionelle orden baseret på kompromiser og de ældres og de traditionelle lederes moralske autoritet, som er ved at blive erstattet af de væbnede smuglergruppers og terroristers dominans;
- O. der henviser til, at det er vigtigt at skabe de nødvendige sikkerhedsmæssige betingelser for en genetablering af de grundlæggende statslige strukturer, navnlig i de fjernest beliggende områder, hvor borgerne må føle sig mest overladt til sig selv;
- P. der henviser til, at terrorangreb og kriminelle aktiviteter ofte er rettet mod civilbefolkningen, repræsentanter for staten, sikkerheds- og forsvarsstyrkerne og samfundsøkonomiske infrastrukturer, og således undergraver den sociale og samfundsmæssige sammenhængskraft og integration;
- Q. der henviser til, at Sahel er en af de regioner, der er mest berørt af spredningen af ulovlige håndvåben, og til, at disse ikkeregistrerede og oftest ulovligt ejede våben ikke alene truer lokalsamfundenes sikkerhed, men også benyttes af farlige tværnationale kriminelle netværk, der er involveret i forskellige former for ulovlig handel, herunder med våben, mennesker og ulovlige stoffer;

Onsdag, den 16. september 2020

- R. der henviser til, at ifølge nye data fra Det Internationale Fredsforskningsinstitut i Stockholm (SIPRI)
- a) steg de samlede militærudgifter for stater i Afrika med 1,5 % til et anslået beløb på 41,2 mia. USD i 2019 — regionens første udgiftsstigning i fem år
 - b) importerede Afrika 49 % af sit militære materiel fra Rusland, 14 % fra USA og 13 % fra Kina; der henviser til, at Kina har eksporteret 20 % af sit globale våbensalg til Afrika;
- S. der henviser til, at Ruslands militære indflydelse overalt i Afrika består af våbensalg, indsættelse af lejesoldater og politiske rådgivere, sikkerhedsaftaler og uddannelsesprogrammer for ustabile lande;
- T. der henviser til, at guld til en værdi af milliarder af dollars hvert år smugles ud af vestafrikanske lande gennem De Forenede Arabiske Emirater i Mellemøsten; der henviser til, at den somaliske ekstremistiske gruppe al-Shabaab ifølge FN genererer millioner af dollars i indtægter fra eksport af trækul til Iran og derefter til De Forenede Arabiske Emirater i strid med FN's sanktioner;
- U. der henviser til, at fattigdom, manglende uddannelse, arbejdsløshed, konflikter, kriser og usikkerhed kombineret med andre faktorer såsom fejlslagne stater, dårlig regeringsførelse og korruption især rammer unge mennesker og de muligheder, de får, og tvinger mange til at flygte og forlade deres hjem og familier til fordel for mere sikre regioner eller andre kontinenter og dermed sætte deres liv på spil;
- V. der henviser til, at ovennævnte udfordringer vil blive forværret af covid-19-pandemien og de stadig værre følger af klimaforandringerne; der henviser til, at Kommissionen har bebudet yderligere 194 mio. EUR til støtte for sikkerhed, stabilitet og modstandsdygtighed i Sahel;
- W. der henviser til, at truslen fra militante islamistiske grupper i Afrika ikke er ensartet, men omfatter aktiviteter fra et konstant foranderligt miks af omkring to dusin grupper, der opererer aktivt i 14 lande;
- X. der henviser til, at Den Europæiske Union har gennemført tre FSFP-missioner og -operationer med henblik på at uddanne og rådgive Somalias, Malis og Den Centralafrikanske Republiks væbnede styrker (EU's uddannelsesmission (EUTM) Somalia — 2010), (EUTM Mali — 2013) og (EUTM Den Centralafrikanske Republik — 2016), en militær operation til søs (EU's flådestyrke (EUNAVFOR) Atalanta — 2009) og tre civile missioner med henblik på at uddanne og rådgive de interne sikkerhedsstyrker i Mali (EU's kapacitetsopbygningsmission (EUCAP) Sahel Mali — 2012), Niger (EUCAP Sahel Niger — 2014) og Somalia (EUCAP Somalia — 2014) samt GAR-SI-Sahelprojektet og har oprettet og snart vil iværksætte en rådgivende mission (EUAM) i Den Centralafrikanske Republik;
- Y. der henviser til, at en række militære forposter fra enkeltlande som Frankrig og USA yder sikkerhedsbistand til lokale partnere ved at gennemføre terrorbekæmpelse og andre operationer; der henviser til, at disse — sideløbende med politiske løsninger, statsopbygningsbestrebelselser og udviklingsinitiativer — er af afgørende betydning for at nedkæmpe terrorgrupper og bidrage til at opbygge stabilitet i regionen;
- Z. der henviser til, at det er nødvendigt at lægge vedvarende pres på terroristerne for at standse spredningen af denne trussel til andre regioner og kontinenter, herunder Europa;
- AA. der henviser til, at afrikanske sikkerhedsinstitutioner i løbet af det seneste årti har indsat tusindvis af medarbejdere i fredsoperationer på afrikansk jord, hvilket viser en reel vilje til at bidrage til forvaltning af sikkerheden på deres eget kontinent;
- AB. der henviser til, at EU også støtter operationaliseringen af G5 Sahels fælles styrke, et centralt terrorbekæmpelsesinstrument, som er afgørende for at bekæmpe terrorisme, jihadistiske aktiviteter og sikkerhedstrusler og for at forbedre sikkerheden i regionen;
- AC. der henviser til, at den løbende operationalisering af centrale regionale sikkerhedsaktører, som f.eks. Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), den østafrikanske beredskabsstyrke (EASF) og Den Afrikanske Unions beredskabsstyrke i Afrika, falder sammen med EU's interesse i at bistå hårdt pressede lande med at skabe fred og velstand for deres borgere;

Onsdag, den 16. september 2020

- AD. der henviser til, at regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser mellem landene i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn er en absolut nødvendighed for at opretholde og styrke stabiliteten i disse regioner;
- AE. der henviser til, at Den Afrikanske Union fortsat er en central partner for så vidt angår EU's freds- og stabilitetsbestrebelse;
- AF. der henviser til, at Den Afrikanske Union på sit årlige topmøde i februar 2020 bekendtgjorde planer om at sende 3 000 soldater til Sahel for at støtte G5 Sahel i bekæmpelsen af væbnede grupper;
- AG. der henviser til, at EU siden 2017 har fulgt en proces med regionalisering af sine FSP-missioner, som ud over at fremme samarbejdet med G5 Sahel tager sigte på bedre at indkredse og udfylde hullerne i det grænseoverskridende samarbejde i regionerne;
- AH. der henviser til, at ovennævnte EU-missioner og FN's missioner efter flere års specifik uddannelse er blevet hæmmet for så vidt angår deres bæredygtighed og effektivitet på grund af begrænsninger af deres mandater, uddannelsesprogrammer, bæredygtighedsplaner og lokale ejerskab og den omstændighed, at de ikke kan levere det nødvendige materiel til den enhed, de uddanner, og til de lokale forsvarsstyrker, herunder våben, ammunition og køretøjer; der henviser til, at det er nødvendigt at revidere mandaterne for og formålet med EU-missionerne med henblik på at udarbejde en analyse af de indhøstede erfaringer, som bør anvendes til at tilpasse nuværende og fremtidige missioner;
- AI. der henviser til, at enhver form for uddannelse, finansiering eller udrustning af sikkerhedsstyrker i tredjelande bør overholde EU's grundlæggende værdier og bidrage til opbygningen af en pålidelig sikkerhedssektor, som først og fremmest har til formål at skabe sikkerhedsmæssige fordele for hele lokalbefolkningen, samtidig med at retsstatsprincippet, og navnlig den internationale menneskerettighedslovgivning, respekteres;
- AJ. der henviser til, at disse begrænsninger og fraværet af en sammenhængende og strategisk tilstedeværelse af Den Europæiske Union påvirker troværdigheden af EU's optræden udadtil, mens andre globale aktører optrapper deres indsats, sender lejesoldater og opbygger deres egne militære faciliteter og har øget deres leverancer af våben og ammunition til lande i regionen uden betingelser vedrørende regeringsførelse og i realiteten gør det for at fremme rent bilaterale interesser;
- AK. der henviser til, at Kinas kommunistparti i 2017 formelt vedtog »ét bælte, én vej«-initiativet (One Belt, One Road) på den nationale partikongres med en bebudet investering på hele 8 billioner USD i et enormt net af transport-, energi- og telekommunikationsinfrastruktur, der forbinder Europa, Afrika og Asien; der henviser til, at Kina er en vigtig aktør i Afrikas økonomi med en betydelig indflydelse på mange aspekter af kontinentets anliggender;
- AL. der henviser til, at De Forenede Arabiske Emirater i de sidste ti år gradvist har øget sin tilstedeværelse på Afrikas Horn ved at anvende udviklingsprojekter og humanitære projekter til at styrke sin geostrategiske betydning, navnlig i Adenbugten; der henviser til, at Somalia indtrængende har opfordret FN's Sikkerhedsråd til at træffe foranstaltninger mod De Forenede Arabiske Emiraters opførelse af en militærbase i Somaliland;
- AM. der henviser til, at Tyrkiet har brugt år på at opbygge tillid på Afrikas Horn, da det søger at øge sin indflydelse, navnlig i Det Røde Hav; der henviser til, at tyrkiske virksomheder stadig forvalter Mogadishus hovedhavn og lufthavn og endda tilbyder militær uddannelse af somaliske regeringssoldater;
- AN. der henviser til, at det Kinesiske Folks Befrielseshærs Flåde har etableret sin første oversøiske militærbase i Djibouti, og at Kina har fordringer for over 70 % af Djiboutis bruttonationalprodukt; der henviser til, at lån via »ét bælte, én vej«-initiativet fanger sårbare udviklingslande i »gældsfælder«, opbruger de offentlige reserver og bebyrder generationer af skatteydere med gigantisk gæld;
- AO. der henviser til, at hverken Somalias, Burkina Fasos, Malis eller Den Centralafrikanske Republiks hær har fundet effektive løsninger og kæmper hårdt for at bekæmpe jihadister og væbnede grupper eller for at forsvare og sikre områder med hjælp fra allierede internationale styrker, hvilket har resulteret i, at de lokale befolkninger føler sig overladt til sig selv og er bange for at blive beskyldt for at samarbejde med regeringen af jihadisterne eller de væbnede grupper, når de vender tilbage og igen slår sig ned i det område, som de er blevet drevet ud af;

Onsdag, den 16. september 2020

- AP. der henviser til, at der har været et markant fald i piratvirksomheden ud for kysterne i såvel det østlige som det vestlige Afrika som et resultat af den internationale indsats for maritim sikkerhed fra både EU's og NATO's side, som danner præcedens for europæisk, afrikansk og transatlantisk sikkerhedssamarbejde;
- AQ. der henviser til, at den overordnede situation ikke er forbedret væsentligt efter adskillige års deltagelse i ovennævnte civile og militære missioner og tegner til at blive værre på trods af den indsats, der er gjort; der henviser til, at der som følge heraf stadig er en række gamle og nye udfordringer, og at der derfor er behov for at gennemføre en sammenhængende strategi med særligt fokus på de regioner, hvor sårbarheden og spændingerne er størst, for at nå det endelige mål om stabilitet i regionen og om at overdrage ansvaret for sikkerheden til afrikanerne; der henviser til, at denne strategi vil opfylde et presserende behov og de store forventninger hos både aktørerne på stedet og lokalbefolkningen og bør tage fat på krisens grundlæggende årsager;
- AR. der henviser til, at spørgsmålet om finansiering af FSFP er afgørende for en videreførelse af politikken, og til, at Den Europæiske Udviklingsfond gennem fredsfaciliteten for Afrika (APF) og i fremtiden gennem Den Europæiske Fredsfacilitet (EPF) yder støtte til Den Afrikanske Union og bl.a. finansierer de operationelle omkostninger til militære fredsbevarende operationer i Afrika, navnlig AMISOM i Somalia; der henviser til, at EPF vil erstatte Athenmekanismen til finansiering af de fælles udgifter til militære FSFP-operationer, og at APF vil udruste EU med et nyt redskab til at deployere militære operationer på en mere fleksibel måde og i væsentlig grad forbedre mulighederne for sikkerhedsbistand til partnere; der henviser til, at den endelige virkning af Den Europæiske Fredsfacilitet som et instrument til holdbar håndtering af voldelige konflikter og usikkerhed vil afhænge af, i hvilken udstrækning den suppleres af de nødvendige beskyttelses- og overvågningssystemer til at undgå potentielt misbrug af den bistand, der ydes, og til at sikre, at der tages behørigt hensyn til spørgsmål om ansvarlighed, menneskerettigheder og overholdelse af den humanitære ret; der henviser til, at den fremtidige EPF, der forventes at tage over efter APF i 2021, bør udvide sit anvendelsesområde til partnerstaterne og give mulighed for levering af militært materiel;
- AS. der henviser til, at det er bydende nødvendigt, at EU støtter sine partnere i Sahel-Sahara-regionen og på Afrikas Horn, som står over for øgede udfordringer i deres kamp mod væbnede terrorgrupper, herunder jihadistter; der henviser til, at Den Europæiske Union kan reagere hensigtsmæssigt ved at yde den nødvendige bistand gennem EPF til landene i den pågældende region, herunder våben og ammunition; der henviser til, at EPF bør godkendes hurtigst muligt for at give mulighed for den nødvendige militære bistand;
- AT. der henviser til, at temperaturen stiger 1,5 gange hurtigere i Sahelregionen end i resten af verden, og til, at omkring 80 % af landbrugsjorden i regionen ifølge FN er forringet, og omkring 50 millioner mennesker, som er afhængige af husdyrbrug, også kæmper om jorden; der henviser til, at denne situation ifølge Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) koster mennesker ud i fødevarer- og sundhedsrisiko, og at de kæmper for at kunne klare sig og står over for vanskelige valg;
- AU. der henviser til, at virkningerne af klimaforandringer udgør en risikofaktor for destabilisering, vold og konflikter;
- AV. der henviser til, at den kraftige stigning i antallet af voldelige angreb på offentlige skoler, drab, bortførelser, prygl og dødstrusler mod lærere og elever ifølge UNICEF har ført til lukning af mere end 9 000 skoler i Central- og Vestafrika, hvilket har ført til, at næsten to millioner børn ikke har en ordentlig uddannelse;
- AW. der henviser til, at EU fortsat er alvorligt bekymret over det stigende antal børn, der rekrutteres som børnesoldater af ekstremistiske grupper;
- AX. der henviser til, at FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) har gjort opmærksom på bekymrende nye tendenser med hensyn til narkotikahandel i regionen med skadelige følger for regeringsførelsen, sikkerheden, den økonomiske vækst og folkesundheden; der henviser til, at Vest-, Central- og Nordafrika ifølge kontoret tegner sig for 87 % af alle farmaceutiske opioider, der beslaglægges på verdensplan, og til, at UNODC anerkender, at der er en tæt forbindelse mellem narkotikahandel og finansieringen af væbnede grupper;
- AY. der henviser til, at EU's strategiske tilgang til kvinder, fred og sikkerhed understreger, at det er nødvendigt at integrere kønsaspektet i alle områder og aktiviteter inden for fred og sikkerhed for at sikre effektiviteten af EU's politikker;

Onsdag, den 16. september 2020

- AZ. der henviser til, at angreb fra ekstremistiske grupper og eskalerende voldsepisoder mellem forskellige grupper i lokalsamfundet, hvor der kæmpes om ressourcer, påvirker adgangen til uddannelse og sundhedspleje, og at et stort antal piger er de mest udsatte for forskellige former for fysiske og seksuelle overgreb;
- BA. der henviser til, at Den Europæiske Union strategisk bør øge sin økonomiske tilstedeværelse i endnu højere grad i betragtning af andre fremmede magters tiltagende tilstedeværelse;
- BB. der henviser til, at kommissæren med ansvar for naboskabspolitik og udvidelse har foreslået at omfordele, fremskynde og prioritere 3,25 mia. EUR fra eksisterende programmer til opfyldelse af coronavirusrelaterede behov i Afrika, herunder 2,06 mia. EUR til Afrika syd for Sahara;
- BC. der henviser til, at EU bør styrke sit samarbejde med de nationale parlamenter, herunder sikkerheds- og forsvarsudvalgene, for at forbedre de kritiske tilsynsfunktioner i forbindelse med nationale og eksterne sikkerhedsindgreb;

Foranstaltninger truffet af Den Europæiske Union og dens medlemsstater

1. mener, at Kommissionen, Rådet og næstformanden/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) skal koordinere de udviklingsmæssige, humanitære og sikkerhedsmæssige strategier, som de er involveret i, som led i en integreret strategi, der fører til uafhængigt afrikansk ejerskab over sikkerheds- og forsvarsanliggender; mener, at Den Afrikanske Union og afrikanske stater i regionen er vigtige partnere, som EU er i meningsfuld dialog med for i fællesskab at opnå bæredygtig udvikling og menneskelig sikkerhed; bakker op om Den Afrikanske Unions planer om at udsende 3 000 soldater til støtte for G5 Sahel; er af den faste overbevisning, at EU og dets medlemsstater skal styrke partnernes kapacitet og revidere sikkerheds- og forsvarsopgaverne i regionerne Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn, bl.a. ved at stille militært materiel til rådighed under overholdelse af princippet om ikke at gøre skade;
2. minder om, at bekæmpelsen af terrorisme især afhænger af de berørte staters evne til at opretholde stærke og pålidelige institutioner, veletablerede grundlæggende tjenester, herunder intern sikkerhedskapacitet og et retssystem, som borgerne har tillid til, navnlig på det strafferetlige område; mener, at en sikkerhedsstrategi for Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn først og fremmest skal tage fat på de grundlæggende årsager til konflikterne i regionen, eftersom udryddelse af fattigdom er nøglen til varig fred;
3. opfordrer til fremme af fornyede forbindelser mellem EU og det afrikanske kontinent baseret på solidaritet, gensidig respekt og gensidige fordele, altid under overholdelse af principperne om respekt for folkeretten, national suverænitet og ligeværdighed mellem parterne;
4. mener, at alle missioner, operationer og andre tiltag i Den Europæiske Unions FUSP skal koordineres af NF/HR under Rådets myndighed i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, i TEU, og at den fælles støttekoordineringscelle bør yde mere rådgivning til Kommissionen og NF/HR med en styrket koordinerende rolle og bør foreslå, at der oprettes et centraliseret center for civil-militær doktrin, hvilket ville styrke kapaciteten i Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitets og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitets missioner og projekter;
5. er af den faste overbevisning, at EU bør investere maksimalt i processer med sigte på konfliktforebyggelse ved at sætte gang i en masse meget konkrete mæglings-, dialog- og forsoningsprocesser og -projekter sideløbende med andre sikkerhedsforanstaltninger; understreger, at det også er nødvendigt at anvende ikkestatscentrerede tilgange med sigte på at fremme stabilitet og sikkerhed, navnlig for så vidt angår spændinger mellem forskellige grupper i lokalsamfundet; er af den faste overbevisning, at kun sikkerhedsbistand, der bringer menneskers sikkerhed i centrum, vil være effektiv på mellemlang og lang sigt;
6. fremhæver det presserende behov for at styrke missionerne og operationerne under FSFP samt EU's overordnede strategiske planlægnings- og kommunikationspolitik for at øge synligheden af EU's foranstaltninger;
7. glæder sig over EU's samlede engagement i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn og påskønner de bidrag, som FSFP-missioner og -operationer yder til fred, sikkerhed og international stabilitet; fremhæver imidlertid behovet for at tilrette de finansielle og administrative regler og den politiske beslutningsproces med henblik på at øge hastigheden og effektiviteten af kriseindsatser;

Onsdag, den 16. september 2020

8. gentager sin opfordring vedrørende en hvidbog om europæisk forsvar, som skal udforme og skitsere meget specifikke scenarier for mulige EU-militærinterventioner og deres underliggende doktriner i overensstemmelse med de militære opgaver i artikel 43, stk. 1, i TEU;

9. roser de ansatte ved EU-missionerne, som på trods af meget vanskelige forhold har udført deres arbejde på enestående vis og har udvist stort engagement og professionalisme;

10. understreger, at partnernes kapacitetsopbygning i sikkerhedssektoren skal styrkes i lyset af den alvorlige og markante forringelse af sikkerhedsforholdene i regionen og for at udfylde eventuelle huller i EU's missioner og projekter med henblik på at kunne imødegå de omfattende udfordringer og alvorlige sikkerhedsmæssige forhold i regionen på en mere hensigtsmæssig måde, bl.a. ved at støtte tredjelande i bekæmpelsen af terrorisme på deres område;

11. bakker op om den fælles meddelelse af 28. april 2015 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik med titlen »Kapacitetsopbygning til støtte for sikkerhed og udvikling — Hvordan partnere kan sættes i stand til at forebygge og styre kriser«⁽¹¹⁾;

12. glæder sig over Kommissionens forslag og de igangværende interinstitutionelle forhandlinger om oprettelse af en forordning om instrumentet for nabolandskab, udviklings samarbejde og internationalt samarbejde (NDICI), som omfatter alle opgaverne under det nuværende instrument, der bidrager til stabilitet og fred (IcSP);

13. glæder sig over forslaget fra NF/HR med støtte fra Kommissionen om oprettelse under Unionens FUSP af en EPF til finansiering af militært og forsvarsrelateret samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, herunder materiel på EU's fælles liste over militært udstyr, som vil udfylde et stort hul i EU's støtte og sammen med NDICI give EU mulighed for at reagere hurtigere og mere effektivt på sikkerhedsmæssige udfordringer, og opfordrer til, at de vedtages hurtigt; minder om, at EPF har til formål at inkorporere APF og etablere en kapacitetsopbygningskomponent, som vil gøre det muligt at stille militært materiel, herunder våben og ammunition, til rådighed for partnerlande i fuld respekt for den fælles holdning, menneskerettighederne og den humanitære folkeret og med effektive bestemmelser om gennemsigtighed som specificeret i sin henstilling af 28. marts 2019 om oprettelse af den europæiske fredsfacilitet for at sikre, at der ikke gives militært materiel til modtagere, som begår overgreb og grusomheder mod og på anden måde skader civilbefolkningen; bemærker, at medlemsstaterne siden juni 2018 har arbejdet på en rådsafgørelse om oprettelse af EPF, som skal oprettes senest i januar 2021; opfordrer i denne henseende og i lyset af den aktuelle situation i Afrika Rådet til snarest muligt at godkende dette forslag om vedtagelse af den nødvendige afgørelse om oprettelse af dette nye instrument til støtte for de militære kapabiliteter i afrikanske væbnede styrker, og

- a) til, at EPF-budgettet er stort nok til på effektiv vis at imødegå de aktuelle udfordringer i forbindelse med uddannelse, operationer, missioner, projekter og militært materiel, herunder våben, ammunition og transport
- b) til at sikre, at EPF løser de nuværende begrænsninger under APF og i Unionens budget med hensyn til indkøb af våben og ammunition
- c) opfordrer til, at der bevilges midler fra EU-budgettet til de administrative udgifter, der hidrører fra Rådets afgørelse, herunder til personale
- d) opfordrer Rådet til at kræve betaling af medlemsstaterne for de operative udgifter, der følger af gennemførelsen, herunder til materiel og uddannelse
- e) tager til efterretning, at de medlemsstater, der ikke deltager i finansieringen af en bestemt foranstaltning eller en del af den, kan undlade at stemme i Rådet
- f) opfordrer til, at der i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) oprettes en særlig ny afdeling med ansvar for at forvalte dette nye instrument og føre tilsyn med leveringen og anvendelsen af materiel og uddannelse, herunder passende sikkerhedsforanstaltninger og risikobegrænsende foranstaltninger

⁽¹¹⁾ JOIN(2015)0017.

Onsdag, den 16. september 2020

g) mener, at leveringen og anvendelsen af sådant materiel og uddannelse bør overvåges af eksperter udstationeret af medlemsstaterne i denne afdeling for at informere NF/HR samt være underlagt kontrol fra Parlamentets side og revideres af Den Europæiske Revisionsret;

14. mener, at bæredygtigheden, effektiviteten og synligheden af EU's civile og militære missioner i Afrika på trods af personalets høje grad af engagement og professionalisme også er blevet særdeles hæmmet af manglen på lokalt ejerskab, bæredygtighedsplaner og basismateriel i de berørte lande samt deres evne til at styrke partnernes kapacitet;

15. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at anvendelsen af alle finansieringsinstrumenter undersøges med henblik på at tage fat på de grundlæggende årsager til konflikterne og støtte udviklingen af sikkerhedskapabiliteter i de berørte afrikanske lande i overensstemmelse med artikel 209 og 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i lyset af de meget alvorlige sikkerhedskriser i Sahel-Sahararegionen og i Østafrika;

16. glæder sig over forslaget om at styrke partnerskabsprincippet i forbindelserne mellem Afrika og EU, som er formuleret i den fælles meddelelse »Mod en samlet strategi med Afrika« (JOIN(2020)0004); opfordrer Kommissionen, navnlig NF/HR, til at igangsætte skræddersyede bilaterale partnerskaber med henblik på forandring, som omfatter en bred vifte af områder med sikkerhed og forsvar som en prioritet; opfordrer NF/HR til at rose de lande, der har gjort fremskridt med hensyn til at konsolidere demokrati og menneskers sikkerhed, og indbyde dem til at indgå i bilaterale partnerskaber i henhold til princippet om »mere for mere«; opfordrer NF/HR til ud over bilaterale partnerskaber at bistå med at konsolidere subregionale organisationers, såsom ECOWAS', Det Østafrikanske Fællesskabs eller Southern African Development Communitys (SADC's), sikkerhedsmæssige funktioner;

17. henstiller, at EU overvejer at bidrage til de operative og logistiske omkostninger ved operationer imod terrorisme, som gennemføres af de nationale væbnede styrker i Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger og Tchad, inden for rammerne af fredsbevarende operationer i Sahel-Sahararegionen, og ved at anlægge en tilsvarende tilgang til finansieringen af G5 Sahels fælles styrker og Den Afrikanske Unions mission i Somalia (AMISON), og bemærker, at EPF bør være det rette instrument til at gøre dette;

18. opfordrer til en drøftelse af, om det er tilrådeligt at anvende de samme faciliteter til indkøb af militært materiel — herunder våben — som dem, der i øjeblikket anvendes til deployering og uddannelse af G5 Sahel-styrken, på eksisterende uddannelsesprogrammer, herunder om nødvendigt finansiel støtte;

19. henstiller, at enhver finansiering af kapacitetsopbyggende operationer til afrikanske lande gøres betinget af, at modtagerlandet fremlægger en fælles aftalt plan for støtten, som omfatter uddannelse i sikkerhedssektorreform, menneskerettigheder, humanitær folkeret og retsstatsprincippet, som har rimelige frister, og som skal gennemføres under overvågning fra EU's side med mulighed for yderligere tilpasninger afhængigt af situationens udvikling;

20. er dybt bekymret over det store antal tilfælde af meget alvorlige menneskerettighedskrænkelser begået af maliske sikkerhedsstyrker, som FN's multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali (MINUSMA) har undersøgt og indberettet;

21. anerkender den vigtige rolle, som Mali spiller for stabiliteten i Sahel, og deler ECOWAS's dybe bekymring vedrørende statskuppet i Mali den 18. august 2020; understreger, at et fortsat samarbejde med og støtte fra det internationale samfund, navnlig EU og FN, kun kan gennemføres med succes, hvis der tages en række vigtige skridt, nemlig etablering af et velforberedt, holdbart, gennemsigtigt og varigt valgsystem, der sikrer troværdige, frie og retfærdige valg og reelt lige vilkår for politiske partier; er enig i, at der er behov for en inklusiv overgangsregering, som skal omfatte alle politiske og sociale grupper og tilstræbe at beskytte alle borgeres forfatningsmæssige rettigheder og friheder, uden aldrig at glemme de aktuelle presserende sociale, sikkerhedsmæssige og økonomiske udfordringer, som kræver en hurtig indsats for at reagere på borgernes legitime krav om en inklusiv og konstruktiv dialog om deres lands fremtidige vej; støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at bidrage til at nå frem til en fredelig og demokratisk løsning, der i sidste ende vil genskabe varig stabilitet og sikre de maliske borgeres tillid til deres institutioner og offentlige forvaltning, som bør være reel inkluderende, fri for korruption og tjene alle borgere i deres stræben efter velstand, fred, udvikling, stabilitet og sikkerhed;

22. bemærker FN's evalueringsrapporter om retshåndhævelse og bestræbelser på afhjælpende bistand i forbindelse med seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug begået af FN-personale og FN-relateret personale under fredsbevarende operationer; er dybt chokeret over det alarmerende omfang af disse forbrydelser og den omstændighed, at gerningsmændene ikke drages til ansvar; er ligeledes chokeret over beskyldninger mod europæiske tropper og FN-tropper om seksuelt misbrug af børn,

Onsdag, den 16. september 2020

navnlig i Den Centralafrikanske Republik i 2016, og kræver retfærdighed; opfordrer indtrængende FN, EU's medlemsstater og EU's FSFP-organer til ufortøvet og med den største beslutsomhed at undersøge, retsforfølge og dømme alle ansatte — hvad enten de er ansat af FN, nationalstater eller EU — som har begået seksuelle overgreb; fremhæver det presserende behov for at reformere de relevante strukturer på en sådan måde, at der sættes en stopper for straffrihed for FN's og EU's personale, og ved at der etableres velfungerende og gennemsigtige tilsyns- og ansvarliggørelsesmekanismer; finder det uacceptabelt, at retssager vedrørende påståede overgreb på nuværende tidspunkt fortsat er fuldstændigt frivillige og afhænger af det land, der har bidraget med tropper; er overbevist om, at sådanne alvorlige forbrydelser vil kunne reduceres og forhindres også ved hjælp af træning og uddannelse; minder på det kraftigste om, at det haster med at forhindre sådanne forbrydelser i fremtiden, også for at genoprette lokalbefolkningens tillid til international fredsbevarelse;

23. opfordrer til, at formatet for uddannelsesmissionerne EUTM Mali, EUTM RCA og EUTM Somalia redefineres med henblik på at tilpasse dem bedre til de reelle behov hos de væbnede styrker og hos befolkningerne i modtagerlandene ved at:

- a) harmonisere uddannelsesmetoder samt procedureregler og regler for magtanvendelse og sikre, at de er entydige og skræddersyede til de identificerede behov i landet, og indarbejde uddannelse om ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder, herunder dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed
- b) udvikle og anvende en overordnet politik for sikkerhedssektorreform, som har menneskers sikkerhed i centrum og sætter hele befolkningens sikkerhedsbehov i centrum af alle komponenter
- c) sikre, at EU-instruktørerne er bemyndiget til i samarbejde med de lokale militære myndigheder at udvælge soldater blandt dem, der foreslås af de lokale myndigheder, til at uddanne dem med henblik på at forbedre deres kompetencer, herunder deres kendskab til den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, og til at supervisere og ledsage dem i felten efter endt uddannelse for at bedømme dem og forhindre enhederne i at gå i opløsning og soldaterne i at sprede sig
- d) forsyne uddannelsescentrene med både fælles og individuelt militært materiel (hvis det pågældende land ikke selv stiller det til rådighed), for at sikre, at den nødvendige uddannelse kan gives, efter at EU har indført sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer overholdelse af de otte kriterier i fælles holdning 944 ved overførsel af våben til tredjelande, som garanterer kontrol efter lastning og kontrol af endelig brug for at forhindre omdirigering til væbnede grupper, herunder terrorister
- e) forbedre besættelsesgraden for stillinger i missionerne med henblik på at håndtere tilbagevendende problemer
- f) sikre, at uddannelsen svarer til den operative virkelighed, dvs. at den bør omfatte mobilitet samt kommando- og kontrolkapaciteter
- g) drage nytte af midlertidig udstationering af den nødvendige militære ekspertise, navnlig inden for strategisk rådgivning
- h) indføre en mekanisme til overvågning og beskyttelse af menneskerettighederne for at forhindre menneskerettighedskrænkelser;

24. mener, at en styrkelse af den rådgivende komponent af visse missioner (EUTM Somalia) i kommandostrukturene i de lokale styrker ville gøre det muligt at udøve en betydelig indflydelse på, hvordan operationerne udføres og inden for rammerne af den multilaterale ramme for militær bistand;

25. mener, at EU bør indføre et ordentligt tilsyn og fortsætte med at gennemføre effektive regelmæssige vurderinger og strategiske gennemgange af de civile missioner, EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia og EUAM CAR, gennemgå deres mandat, budget og menneskelige ressourcer og fortsat anvende overvågningssystemerne i missionernes gennemførelsesplan og benchmarking som et sammenhængende styringsværktøj; er overbevist om, at missionerne ville blive bedre tilpasset til de skiftende sikkerhedsmæssige og politiske situationer, hvis de blev tilpasset de lokale behov, og hvis samarbejdet med lokale partnere blev intensiveret, og at dette ville gøre dem endnu mere operationelle og effektive og integrere dem i en bredere sikkerhedssektorreformindsats til gavn for den lokale befolknings sikkerhed; opfordrer NF/HR og

Onsdag, den 16. september 2020

EU-Udenrigstjenesten til at vende tilbage til Parlamentet vedrørende årsrapporten om gennemførelsen af FSFP⁽¹²⁾ og Parlamentets evaluering af missionerne i Afrika; gentager sin kritik af manglen på »passende indikatorer til overvågning af resultaterne af EUCAP Niger- og EUCAP Mali-missionerne, og at overvågningen og vurderingen af missionsaktiviteterne var utilstrækkelige og ikke gearret til at tage hensyn til deres konsekvenser»; opfordrer NF/HR og EU-Udenrigstjenesten til at vende tilbage til Parlamentets evaluering af EUTM Somalias styrkeopbygning;

26. bemærker, at sikkerhedssituationen i Somalia er meget bekymrende og er en destabiliserende faktor på hele Afrikas Horn og sågar uden for; mener, at Somalias føderale regering ikke kan påtage sig alle sine opgaver, og at den somaliske nationale hær trods de seneste fremskridt fortsat ikke er i stand til at imødegå al-Shabaabs terroraktiviteter på egen hånd; minder om, at det var meningen, at den somaliske hær skulle tage over efter AMISOM i december 2021; understreger, at opfyldelsen af dette mål kræver et nyt og omfattende bistandsprogram, og opfordrer EU til at nå til enighed med Den Afrikanske Union og den somaliske regering om et standpunkt med hensyn til den mekanisme, der skal indføres, når AMISOM er overstået;

27. mener, at krisen i Golfområdet har alvorlige konsekvenser for Somalia, og at De Forenede Arabiske Emirater fortsat støtter åbenlyse foranstaltninger, der direkte underminerer de sikkerhedsmæssige og politiske gevinster, der hidtil er opnået i Somalia, og skaber national splittelse mellem Somalias føderale regering og de føderale medlemsstater om sikkerhed, nationale valg og udviklingsspørgsmål, og opfordrer til, at sådanne foranstaltninger straks bringes til ophør;

28. kræver, at de maliske signatarer af aftalen om fred og forsoning i Mali, som er et resultat af Algerprocessen, overholder og gennemfører den uden yderligere forsinkelse;

29. mener, at Den Europæiske Union bør fortsætte sin finansielle støtte til AMISON i overgangsperioden via APF, opretholde tilstedeværelsen af de tre, omend reviderede, militære og civile EU-missioner (Atalanta, EUTM Somalia og EUCAP Somalia), støtte de demokratiske institutioner, fortsætte uddannelsen af den nationale hær og etableringen af gennemsigtige, ansvarlige og demokratisk kontrollerede sikkerhedssektorer;

30. opfordrer medlemsstaterne og EU til at bistå G5 Sahels fælles styrker med at blive operationelle ved at yde finansiell bistand og levere militært materiel og uddannelse, idet der inkluderes passende sikkerhedsforanstaltninger og afhjælpende foranstaltninger samt rådgivning inden for doktrin, planlagt kapacitet og ledelse; fremhæver behovet for en stærk og troværdig politikkomponent i denne henseende; opfordrer de partnere, der gav tilsagn om støtte på donorkonferencen i Bruxelles den 22. februar 2018, til hurtigt at føre dem ud i livet;

31. mener, at de afrikanske stater er nødt til at tage ansvar for opfyldelsen af deres statslige forpligtelser til at stabilisere alle områder, der er blevet befriet fra jihad-terrorgrupper, kriminelle og væbnede bander, menneskehandlere og banditter, til at beskytte borgerne og levere grundlæggende tjenester (forvaltning, vand- og elforsyning, sundhed, retspleje, uddannelse); der henviser til, at hæren eller sikkerhedsstyrkerne midlertidigt bør sørge for et passende sikkerhedsmiljø og grundlæggende tjenester, indtil den civile forvaltning tager over, og opfordrer Den Europæiske Union til at intensivere sine bestræbelser på at støtte de afrikanske stater i at levere grundlæggende tjenesteydelser;

32. støtter Den Afrikanske Unions anmodning til De Forenede Nationer om at få adgang til FN-vurderede bidrag til de afrikanskledede missioner, som er godkendt af FN's Sikkerhedsråd;

33. understreger, at koordinering med landene i Nordafrika er nødvendig og et effektivt bidrag til fred og forsoning i Libyen med henblik på at forhindre, at det bliver et hotspot for udbredelse af jihadisme, terrorisme, kriminelle og væbnede bander, våben- og menneskesmugling; støtter derfor 5+5-fredsforhandlingerne og opfordrer alle lande til at fastholde ånden fra Berlintonferencen; udtrykker håb om, at de seneste signaler om våbenhvile og fred i Libyen bliver til virkelighed; glæder sig i denne forbindelse over de seneste initiativer fra EU-Udenrigstjenesten og NF/HR, navnlig over hans besøg i Libyen den 1. september 2020, og understreger, at EU bør spille en ledende rolle i mæglingsprocessen;

34. opfordrer EU til at gøre noget ved de vedvarende og voksende trusler mod beskyttelsen og bevarelsen af kulturarven og slå hårdt ned på smugling af kulturgjenstande, navnlig i konfliktområder;

35. mener, at man bør forestille sig et samarbejde med landene i Nordafrika, først og fremmest med hensyn til udveksling af oplysninger og efterretninger, militær uddannelse og bekæmpelse af radikaliserende, idet den dokumenterede erfaring i nogle af landene tages med i vurderingen;

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik — årsrapport (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0009).

Onsdag, den 16. september 2020

36. mener, at en omfattende, mellem- til langsigtet sikkerhedspolitik for disse regioner også bør fokusere på at skabe modstandsdygtighed;

37. bifalder og støtter den mauretanske samlede tilgang, som indbefatter en strategi, der bygger på sociale og udviklingsmæssige aspekter, til dets militære og sikkerhedsmæssige indsats; udtrykker sin solidaritet med Niger, Mali og Burkina Faso — lande, som er voldsomt berørt af terrorisme; komplimenterer det internationale samfunds indsats og ofre, FN's multidimensionelle integrerede stabiliseringsmission i Mali, den multinationale fælles taskforce, G5 og de franske væbnede styrker (Operation Barkhane), EU's regionale rådgivnings- og koordineringscelle (RACC), EUCAP Sahel Mali og Niger, EUTM Mali, GAR-SI Sahel og den tchadiske hær, som er den afgørende styrke i G5's centrale og østlige sektorer og har behov for særlig støtte til sine bataljoner; opfordrer landene i G5 Sahel til at gå videre med nationale reformer og fuldt ud at gennemføre menneskerettighederne, god regeringsførelse og demokratisk ansvarlighed med respekt for menneskerettighederne og de demokratiske normer;

38. glæder sig over den fælles erklæring fra formanden for Det Europæiske Råd, Charles Michel, og præsidenten for Den Islamiske Republik Mauretanien og formand for G5 Sahel, Mohamed Cheikh el Ghazouani, af 28. april 2020, hvori de fornyede og øgede deres forpligtelser med hensyn til sikkerhed, stabilitet og udvikling i Sahel i tæt samarbejde med FN's generalsekretær, formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union og den nuværende formand for ECOWAS;

39. tilskynder medlemsstaterne til at støtte og samarbejde med operationerne Barkhane og Takuba og missionerne Gazelle og New Nero; fremhæver de vigtige menneskelige og militære investeringer fra de medlemsstaters side, som allerede deltager i dem; fastholder, at der er behov for et stærkere europæisk engagement, men at dette ikke kan erstatte den forpligtelse, som landene har til at gennemføre de nødvendige nationale reformer, der har til formål at sikre bæredygtig udvikling og bæredygtige sikkerhedssektorer;

40. opfordrer EU til at holde særligt øje med udbredelsen af væbnede terrorgrupper, navnlig islamistisk terrorisme og voldelig wahhabistisk ekstremisme, i regionerne Sahel, Vestafrika og Afrikas Horn og fastholde sin globale indsats for at bekæmpe jihadisme; opfordrer i lyset af disse regioners strategiske betydning for stabiliteten og sikkerheden i de sydlige nabolande, den maritime sikkerhed og presset på EU's ydre grænser til, at sikkerhedssamarbejdet og bistandsprogrammerne med de pågældende lande opgraderes;

41. opfordrer indtrængende EU til at foretage en omfattende evaluering af den fælles Afrika-EU-strategi og den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen »På vej mod en samlet strategi med Afrika« af 9. marts 2020 og til at fremme gennemførelsen af Rådets konklusioner af 20. april 2015 om den regionale handlingsplan for Sahel 2015-2020, af 16. marts 2015 om EU's handlingsplan for Guineabugten 2015-2020, af 25. juni 2018 om Afrikas Horn/Det Røde Hav og Sahel/Mali og af Pau-erklæringen;

42. kræver yderligere beskyttelse af og støtte til uddannelsesmyndigheder, lokalsamfund og organisationer, der arbejder i områderne, som forsøger at finde alternative læringsmuligheder i lokalcentre, og som inddrager tusindvis af børn i Vestafrika og Sahel i programmer for uddannelse og læring af færdigheder;

God regeringsførelse og bæredygtig udvikling

43. anfører, at der ikke kan være nogen sikkerhedsstrategi uden fælles tiltag med henblik på bæredygtig udvikling og humanitære foranstaltninger; minder om de mange forskellige grundlæggende årsager til terrorisme og væbnet konflikt; opfordrer til fremme af menneskelig kapital og menneskelig udvikling, til opfyldelse af behovene i de mest sårbare befolkningsgrupper og til opbygning af folks kapacitet til modstandsdygtighed;

44. mener, at Den Europæiske Union bør sikre, at planer for bæredygtig udvikling er kontekstbaserede og tværsektorielle og tilvejebringer en samlet løsning på udfordringerne i den pågældende region; understreger, at en integreret tilgang til fred, sikkerhed og bæredygtig udvikling kræver en meningsfuld inddragelse af lokale civilsamfundsaktører, navnlig kvinder og unge, og minder samtidig om den rolle, som de ældre og de traditionelle ledere spiller i samfundene i Sahel-Sahara; er af den opfattelse, at disse planer skal være i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet, som blev bekræftet på ny i den europæiske konsensus om udvikling, vedtages af regeringen efter aftale med de lokale modtagersamfund og gennemføres med deltagelse af lokale civilsamfundsorganisationer og humanitære organisationer for at sikre en effektiv koordinering, gennemsigtighed og ejerskab;

Onsdag, den 16. september 2020

45. fremhæver betydningen af partnerskab med FN, samarbejde med andre internationale institutioner, navnlig Den Afrikanske Union, og dialog med andre regionale og subregionale organisationer;

46. mener, at et meningsfuldt sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika skal bygge på bæredygtig udvikling og navnlig fokusere på:

- a) at konsolidere demokratiet ved at sikre ansvarlige demokratiske forvaltningssystemer gennem en effektiv parlamentarisk kontrol samt demokratiske institutioner og retsstatsprincippet, der sikrer alle borgerlige frihedsrettigheder
- b) at få afsluttet konflikter og forhindre, at de opstår igen, samtidig med at der sættes ind over for de grundlæggende årsager, for at der kan opnås varig fred og sikkerhed
- c) at udvikle politikker til fremme af økonomisk udvikling og jobskabelse, der fokuserer på unge; at fremhæve behovet for at inddrage unge i de politiske og økonomiske processer og i fredsprocesser
- d) at støtte forebyggende handlingsplaner for stabilisering
- e) at styrke kvinders status og indflydelse ved at anerkende dem som forandringsagenter i afrikanske samfund, forbedre deres uddannelsesmæssige og økonomiske muligheder, fremme deres deltagelse i lokale og nationale institutioner og beslutningsprocesser og fremme deres rolle i fredsopbygning, konfliktforebyggelse og -mægling samt bekæmpe seksuel vold mod kvinder og piger
- f) at tilvejebringe grundlæggende tjenester såsom sundhed, fødevarerikkerhed, vand, sanitet og hygiejne, social sikring, boliger og sociale sikkerhedsnet, støtte til mental sundhed og beskyttelse, uddannelse og støtte til den fordrevne befolkning, for at øge befolkningens tillid til staten
- g) at sikre sikkerhed, forvaltningsmæssig og retlig stabilitet
- h) at udrydde fattigdom, straffrihed og korruption
- i) at imødegå virkningerne af klimaforandringer ved at tage højde for foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer med henblik på at sikre, at folks livsgrundlag bliver holdbart modstandsdygtigt over for trusler mod miljøet
- j) at overholde retsstatsprincippet og fremme bæredygtig udvikling og menneskerettighederne uden nogen form for forskelsbehandling samt ytringsfrihed, mediefrihed, foreningsfrihed og styrkelse af strukturel støtte til civilsamfundet og uafhængige medier
- k) at fremme bæredygtige landbrugsmetoder, såsom agroøkologi, støtte småproducenter og -landbrugere og indføre en ernæringsmæssig kæde med henblik på at tackle alle former for fejlnæring i alle sammenhænge og videreføre finansieringen af aktiviteter, der slår bro mellem den humanitære indsats og udviklingsindsatsen for at tackle de grundlæggende årsager hertil;

47. udtrykker sin dybe bekymring for, at de aktuelle sikkerhedsmæssige udfordringer i Afrika sammen med vedvarende ulighed, manglende muligheder for unge og svag regeringsførelse kan tilskynde til migration og føre til en betydelig fordrivelse af mennesker, hvilket underminerer de nordafrikanske lande og påvirker Europa og fører til en udbredt humanitær krise; anerkender betydningen af konflikter, fattigdom, ulighed og klimaforandringer for tvangsfordrivelse og opfordrer Den Europæiske Union til at fremme regulær, sikker og værdig migration; understreger derfor, at det er vigtigt at øge samarbejdet mellem navnlig EU og Sahelregionen med henblik på at tage hånd om dette vigtige problem, og minder samtidig om den anerkendte praksis med at afstå fra at anvende konditionalitet på humanitær bistand i forbindelse med foranstaltninger på migrationsområdet i regionen;

48. bifalder EU's strategi for Afrikas Horn, der ikke blot omfatter sikkerhedspolitik og humanitær politik, men også mere langsigtet udviklingspolitik og 2015-målene; fremhæver vigtigheden af dette mere langsigtede perspektiv for udviklingspolitikken og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere deres politikker i den henseende og anvende fælles programmering for de forskellige lande og regioner snarest muligt;

Onsdag, den 16. september 2020

49. opfordrer til, at FN's Sikkerhedsråds resolution om unge, fred og sikkerhed gennemføres i sikkerhedssamarbejdet mellem EU og Afrika;
50. opfordrer EU til at fremme en effektiv gennemførelse af FN's dagsorden for kvinder, fred og sikkerhed inden for alle områder af EU's optræden udadtil, herunder et kønsperspektiv på centrale politikområder i det strategiske partnerskab om sikkerhed mellem EU og Den Afrikanske Union;
51. mener, at EU bør styrke sit samarbejde med de nationale parlamenter, herunder sikkerheds- og forsvarsudvalgene, med henblik på at forbedre kritiske tilsynsfunktioner med relation til nationale og eksterne sikkerhedsindgreb;
52. opfordrer indtrængende alle militære aktører i Sahel til at respektere den humanitære folkeret og til at gennemføre en sammenhængende indsats med fokus på at lindre lidelserne for de mest sårbare befolkningsgrupper, navnlig ved at betragte beskyttelse af civile som en nøgleindikator for enhver integreret sikkerhedsstrategis succes; fremhæver betydningen af at sikre, at gennemførelsen af alle sikkerhedsoperationer ikke forværrer den humanitære situation; opfordrer alle sikkerhedsaktører til at overvåge indvirkningen af deres militære operationer og sikkerhedsforanstaltninger på adgangen til tjenesteydelser — herunder fødevarer og ernæring — og på tvangsfordrivelse med henblik på at minimere deres negative indvirkning på de humanitære behov;
53. finder det afgørende at yde ekstraordinær og holistisk bistand til de pågældende regioner i lyset af den ekstraordinære udfordring, som covid-19-pandemien udgør, at bevare driftskontinuiteten i FSP-missioner og -operationer ved at støtte lokale væbnede styrker med rådgivning om, hvordan man håndterer denne epidemi, at styrke EU's udviklingsindsats i disse regioner, som kan spille en vigtig rolle med hensyn til at mindske konsekvenserne af sundhedskrisen, og yde vigtig humanitær bistand, hvilket viser fleksibilitet og evne til at tilpasse sig situationen; glæder sig over den beslutning, som G20 enstemmigt har vedtaget, om at suspendere gældsbetalingerne for de fattigste lande;
54. henstiller, at EU sammen med Den Internationale Valutafond, Verdensbanken og Den Afrikanske Udviklingsbank tager affære på finansielt plan for at hjælpe med at holde gælden og rentebetalingen under kontrol; opfordrer til, at man i lyset af covid-19-pandemien og dens økonomiske konsekvenser undersøger alle muligheder for gældslettelse, gældssuspension og gældsberedygtighed for afrikanske lande;
55. henstiller, at de berørte lande fuldt ud påtager sig deres internationale retlige ansvar og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre ansvarliggørelse i henhold til den humanitære folkeret for alle overtrædelser, der begås af alle parter, at de giver fri adgang til humanitær bistand og basale tjenester for mennesker i nød, herunder dem, der bor i områder uden for regeringens kontrol, for at undgå enhver risiko for omdirigering af humanitær bistand, og at de gør det muligt at forhandle med alle parter i konflikten om adgang for den humanitære bistand, og understreger vigtigheden af, at leveringen af humanitær bistand opfattes som neutral og upartisk, og af at sikre nødhjælpsarbejderes sikkerhed;
56. glæder sig over forslaget om at styrke princippet om multilateralisme i forbindelserne mellem Afrika og EU, som er formuleret i den fælles meddelelse »Mod en samlet strategi med Afrika«; mener, at det kommunistiske Kina og det autoritære Rusland har fulgt forskellige tilgange i deres behandling af afrikanske lande og for at imødegå EU's indsats; opfordrer Kommissionen til at forbedre indsatsen inden for offentligt diplomati og dialogen med Den Afrikanske Union, regeringer, parlamenter og civilsamfund med henblik på mere effektivt at forklare EU's sikkerhedsstøtte i Afrika som et bidrag til den afrikanske udviklingsstrategi frem mod 2063;

o

o o

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-